RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 213.888 van 16 juni 2011
in de zaak A. 195.156/VII-38.017.

In zake : Joannes DEDULLEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Kris Wauters en Koen Geelen
kantoor houdend te 3500 Hasselt
Gouverneur Roppesingel 131
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bernard Derveaux
kantoor houdend te 3078 Kortenberg
Veldstraat 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 8 januari 2010, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de minister van Justitie van 6 november 2009 waarbij het beroep van Joannes Dedullen tegen de beslissing van de gouverneur van de provincie Antwerpen van 14 oktober 2008 houdende weigering van de vergunningen tot het voorhanden hebben van wapens, wordt verworpen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Adjunct-auditeur Frederic Eggermont heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 mei 2011.

Kamervoorzitter Luc Hellin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Kris Wauters, die verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Bernard Derveaux, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Aan de verzoeker werden destijds vergunningen verleend tot het voorhanden hebben van de volgende vuurwapens : een pistool Colt, kaliber 45; een revolver Sauer & Sohn, kaliber 357 magnum; een revolver Smith & Wesson, kaliber 357 magnum; en een geweer Westerns' Arms, kaliber 38 Special.

3.2. Op 2 december 1999 beslist de gouverneur van de provincie Antwerpen verzoekers wapenvergunningen te schorsen voor een periode van één jaar. De schorsing wordt uitgesproken ten gevolge van een incident waarbij de

politie de verzoeker in de trapzaal van een appartementsgebouw in dronken toestand en met een wapen met verboden munitie heeft aangetroffen. De schorsing wordt met één jaar verlengd op 23 februari 2001 en dan nogmaals op 4 februari 2002. Bij arrest nr. 195.580 van 20 augustus 2009 (zaak A. 118.969/XII-3503) heeft de Raad van State de beslissing van 4 februari 2002 vernietigd.

3.3. In een brief van 12 november 2002 schrijft de procureur des Konings te Antwerpen aan de gouverneur dat de wapenvergunningen van de verzoeker dienen te worden ingetrokken, omdat hij een brief naar het gemeentebestuur van Maldegem had geschreven waarin hij blijk heeft gegeven van een ongecontroleerde en een agressieve ingesteldheid. Verzoekers brief van 9 oktober 2002 luidt als volgt :

> "Ik hoor van weeral een ramkraak op een juwelier te Maldegem?
> Kunt U de burgers niet de nodige bescherming geven? Laat ze zich dan tot de tanden bewapenen en op die gangsters schieten! En liefst doodschieten! We kunnen die missen als de pest!".

3.4. De gouverneur beslist op 28 november 2002 om verzoekers vergunningen in te trekken. Bij arrest nr. 195.581 van 20 augustus 2009 (zaak A. 132.844/XII-3769) heeft de Raad van State het annulatieberoep van de verzoeker, ingesteld tegen die beslissing van de gouverneur, verworpen.

3.5. In de loop van die procedure voor de Raad van State dient de verzoeker opnieuw een vergunningsaanvraag in tot het voorhanden hebben van de reeds eerder vermelde vuurwapens.

3.6. Op 23 mei 2008 geeft de lokale politie een voorlopig ongunstig advies, in afwachting van de uitspraak van de Raad van State in voormelde zaken. Dit advies is gemotiveerd als volgt :

> "Betrokkene is meewerkend. Woont ongeveer een jaar in onze omschrijving, en is bij ons niet ongunstig gekend. Het lijkt ons wenselijk eerst de uitspraak eerdergenoemd af te wachten".

3.7. Op 25 september 2008 adviseert de procureur des Konings te Antwerpen om de vergunningsaanvraag te weigeren. De procureur des Konings verwijst naar de voorvallen die hebben geleid tot de intrekking van verzoekers vergunning en naar het dossier AN21.LB.88061/06 waarin de verzoeker bekend heeft tientallen valse bezwaarschriften te hebben opgesteld en ondertekend met de naam van derden, teneinde zich te verzetten tegen een verkavelingsproject in Eksterlaar.

3.8. Op 14 oktober 2008 weigert de gouverneur van de provincie Antwerpen verzoekers vergunningsaanvraag tot het voorhanden hebben van voormelde wapens. Deze beslissing is onder meer gemotiveerd als volgt :

> "Overwegende dat artikels 11, §3, 2° en 44, §2 bepalen dat een vergunning slechts wordt verleend aan personen die niet zijn veroordeeld als dader of medeplichtige wegens één van de misdrijven bedoeld in artikel 5, §4, 1° tot 4°;
>
> Overwegende dat de heer Dedullen tot op heden geen veroordeling in die zin heeft opgelopen, maar dat betrokkene op 22 januari 1999 in staat van dronkenschap aangetroffen werd in de trapzaal van zijn appartement met een, met verboden munitie geladen, verweervuurwapen;
>
> Gelet op het schrijven d.d. 11 januari 2001 van de lokale politie Antwerpen, waarin de politie melding maakt van een heel aantal provocerende brieven die ter attentie van haar dienst door de heer Dedullen geschreven zijn, en van mening is dat de vergunningen van betrokkene dienen te worden ingetrokken;
>
> Gelet op het schorsingsbesluit van 2 december 1999, dat de vergunningen van betrokkene schorste voor één jaar, en dat op 23 februari 2001 en op 4 februari 2002 telkens verlengd werd met één jaar, en gelet op het intrekkingsbesluit d.d. 28 november 2002;
>
> Gelet op het schrijven van de procureur des Konings d.d. 25 september 2008, waarin de procureur van mening is dat de wapenvergunningen van betrokkene dienen te worden ingetrokken en zijn aanvragen geweigerd, ondermeer omdat de uitlatingen van betrokkene en de aanvankelijke vaststellingen die hebben geleid tot de schorsing van zijn vergunningen, duidelijk blijk geven van een agressieve, intolerante en onbeheerste ingesteldheid die onverenigbaar is met wapenbezit;
>
> Overwegende dat de procureur van mening is dat de omstandigheden van 22 januari 1999 duidelijk aantonen dat wapenbezit in hoofde van betrokkene een reëel gevaar betekent voor de openbare orde en veiligheid, en dat de procureur verder wijst op de eigengereide en recalcitrante opstelling van de heer Dedullen doorheen heel dit dossier, die blijk geeft van een persoonlijkheid die niet wenst te plooien naar de geldende wettelijke en reglementaire bepalingen, noch naar de beslissingen van de gerechtelijke, administratieve en politionele overheden die waken over de toepassing van deze regels, en hiermee een geestesgesteldheid aantoont die onverenigbaar is met wapenbezit".

3.9. Bij schrijven van 28 oktober 2008 stelt de verzoeker beroep in bij de minister van Justitie tegen de beslissing van de gouverneur.

3.10. Met een brief van 11 december 2008 vraagt de verzoeker aan de minister van Justitie om te worden gehoord. Bij schrijven van 16 december 2008 antwoordt de minister dat het een schriftelijke procedure betreft en dat teneinde mondeling te worden gehoord een gemotiveerde aanvraag vereist is.

3.11. Bij schrijven van 15 december 2008 meldt de procureur des Konings te Antwerpen dat hij zijn advies van 25 september 2008 handhaaft.

3.12. Met een brief van 9 februari 2009 vult de verzoeker zijn beroepschrift aan en wijst hij op een vermeende schending van de hoorplicht door de provinciegouverneur. Bij schrijven van 11 februari 2009 herhaalt de minister van Justitie dat het een schriftelijke procedure betreft en dat teneinde mondeling te worden gehoord een gemotiveerde aanvraag vereist is. De verzoeker wordt nogmaals herinnerd aan deze vereiste bij brieven van 26 maart en 6 mei 2009.

3.13. Met een brief van 2 oktober 2009 vraagt de verzoeker aan de minister van Justitie om eventueel de vergunningen toe te kennen "zonder munitie" (passief wapenbezit).

3.14. Na kennisname van de arresten van de Raad van State nrs. 195.580 en 195.581 van 20 augustus 2009 vraagt de minister van Justitie op 16 oktober 2009 een nieuw advies aan de procureur des Konings te Antwerpen.

3.15. Bij schrijven van 29 oktober 2009 deelt de procureur des Konings mee dat hij zijn adviezen van 25 september en 15 december 2008 handhaaft.

3.16. Op 6 november 2009 verwerpt de minister van Justitie verzoekers beroep tegen de beslissing van de provinciegouverneur van 14 oktober 2008 tot weigering van de vergunningen tot het voorhanden hebben van voormelde wapens. Dit is de bestreden beslissing. Zij is onder meer als volgt gemotiveerd :

"U was in het bezit van vergunningen voor het voorhanden hebben van de volgende vuurwapens:
- een pistool, merk Colt, model&type Government 1911, serienummer 70G12810;
- een revolver, merk Sauer&Sohn, model&type single action 1873, serienummer B5846;
- een geweer, merk Westerns' Arms, model&type lever action 1873, serienummer 2661;
- een revolver, merk Smith&Wesson, model&type onbekend, kaliber 357Mag, serienummer 7K13190.

Met het oog op het behoud van de openbare orde en veiligheid besliste de gouverneur van de provincie Antwerpen op 2 december 1999 tot schorsing voor een periode van één jaar van uw vergunningen voor deze vuurwapens.
De gouverneur verwees hiervoor onder meer naar het schrijven van 27 oktober 1999 van de procureur des Konings te Antwerpen, die van mening was dat uw vergunningen moesten worden geschorst daar u op 22 januari 1999 in de trapzaal van het appartementsgebouw in dronken toestand een wapen droeg zonder vergunning.

Op 23 februari 2001 en 4 februari 2002 besliste de gouverneur van de provincie Antwerpen om deze schorsingsperiode telkens met één jaar te verlengen.
De Raad van State vernietigde op 20 augustus 2009 evenwel de schorsingsbeslissing van 4 februari 2002, onder meer omdat deze op retroactieve wijze de schorsingstermijn verlengde.

Op 28 november 2002 besliste de gouverneur van de provincie Antwerpen om ten aanzien van de genoemde wapens een definitieve maatregel te nemen. Met name werden uw vergunningen tot het voorhanden hebben ervan ingetrokken. Als motivering werd aangegeven dat de schorsing van uw vergunningen werd ingegeven door het feit dat u in de trapzaal van een appartementsgebouw in dronken toestand een wapen (met verboden munitie) droeg. Naar aanleiding van de verlenging van de schorsing werd een nieuw moraliteitsonderzoek uitgevoerd, waaraan u elke medewerking weigerde. Dergelijke houding achtte de gouverneur onverenigbaar met het bezit van vuurwapens. Tenslotte wees de gouverneur tevens op uw schrijven van 9 oktober 2002 aan het gemeentebestuur van Maldegem dat in bijzonder agressieve bewoordingen was gesteld. Om al deze redenen oordeelde de gouverneur -conform het advies van de procureur des Konings te Antwerpen d.d. 12 november 2002- dat het behoud van de openbare orde en veiligheid de intrekking van uw wapenvergunningen vereiste.
Ook tegen deze beslissing van de gouverneur stelde u beroep tot nietigverklaring in bij de Raad van State. Op 20 augustus 2009 verwierp deze

evenwel uw verzoekschrift.

Inzake uw nieuwe aanvraag van een vergunning tot het voorhanden hebben van vernoemde vuurwapens verleende de lokale politie zone Noord op 23 mei 2008 een voorlopig ongunstig advies. Het advies luidde meer bepaald als volgt: 'Betrokkene is meewerkend. Woont ongeveer een jaar in onze omschrijving, en is bij ons niet ongunstig gekend. Het lijkt ons wenselijk eerst de uitspraak eerdergenoemd af te wachten'. Eerder werd in het advies immers verwezen naar het beroep dat u indiende bij de Raad van State aangaande deze wapens.

Gelet op de intrekking van uw vergunningen alsook omwille van een nieuw ongunstig advies van de procureur des Konings van Antwerpen op 25 september 2008 besliste de provinciegouverneur om uw nieuwe aanvragen te weigeren.

In zijn schrijven van 25 september 2008 adviseerde de procureur des Konings van Antwerpen immers de intrekking van uw vergunningen tot vrijwaring van de openbare orde en de weigering van uw aanvragen voor vergunningen. De procureur des Konings te Antwerpen bevestigde op 15 december 2008 en 29 oktober 2009 dit advies.

De procureur verwijst hiervoor onder meer naar uw uitlatingen en de aanvankelijke vaststellingen die hebben geleid tot de schorsing van uw vergunningen, die duidelijk blijk geven van een agressieve, intolerante en onbeheerste ingesteldheid die onverenigbaar is met wapenbezit.
Volgens de procureur tonen de omstandigheden van 22 januari 1999 duidelijk aan dat wapenbezit in uw hoofde een reëel gevaar betekent voor de openbare orde en veiligheid.

Verder wijst de procureur op uw eigengereide en recalcitrante opstelling doorheen heel het dossier, hetgeen blijk geeft van een persoonlijkheid die zich niet wenst te plooien naar de geldende wettelijke en reglementaire bepalingen, noch naar de beslissingen van de gerechtelijke, administratieve en politionele overheden die waken over de toepassing van deze regels, en hiermee een geestesgesteldheid aantoont die onverenigbaar is met wapenbezit.
Het feit dat u zich zelfs in uw brieven niet kan beheersen en herhaalde malen verwijst naar het gebruik van vuurwapens om personen neer (en liefst nog dood) te schieten, is illustratief voor uw houding.

De lokale politie van Antwerpen adviseerde reeds in haar schrijven van 11 januari 2001, waarin deze melding maakte van een heel aantal provocerende brieven die ter attentie van haar dienst door u geschreven zijn, om uw vergunningen in te trekken.

Volgens de procureur des Konings te Antwerpen gaf u in het verloop van uw dossier blijk van een totaal gebrek aan loyauteit en een tergende procedurele hardnekkigheid. Dergelijke mentaliteit blijkt tevens uit het strafdossier AN21.KB.88061-06, dat weliswaar zonder gevolg werd geklasseerd, maar waarin u bekende tientallen identieke bezwaarschriften te hebben opgesteld en ondertekend met de naam van derden, teneinde zich te verzetten tegen een verkavelingsproject in Eksterlaar.

Alvorens een beslissing tot beperking, schorsing of intrekking kan worden genomen, moet de gouverneur overeenkomstig artikel 13, eerste lid van de wapenwet het advies inwinnen van de procureur des Konings bevoegd voor uw woonplaats.

Gelet op het eerder vermeld advies van de procureur des Konings te Antwerpen wordt uw recht tot het voorhanden hebben van wapens ingetrokken omwille van gevaar voor de openbare orde.

(…)

Inmiddels is de uitspraak van de Raad van State gekend. In haar beslissingen van 20 augustus 2009 werd de schorsing van uw vergunningen voor deze wapens vernietigd, doch werd de intrekking van uw vergunningen voor deze wapens bevestigd.

In het moraliteitsverslag van de lokale politie zone Noord van 23 mei 2008 werd gesteld dat in afwachting van de uitspraak van de Raad van State ongunstig diende geadviseerd te worden. De uitspraak van de Raad van State bevestigt de intrekking van uw vergunningen en vormt dus bezwaarlijk een element dat de evaluatie van uw moraliteit door de lokale politie in gunstige zin zou kunnen hervormen.

Om al deze redenen wordt de beslissing van de gouverneur van Antwerpen tot weigering van uw vergunningen voor het voorhanden hebben van de genoemde vuurwapens bevestigd".

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

4. In een eerste middel voert de verzoeker de schending aan van de beginselen van behoorlijk bestuur, onder meer het beginsel om zijn standpunt naar voren te kunnen brengen. Hij meent dat, teneinde mondeling te kunnen worden gehoord, geenszins een omstandige motivering vereist is in het verzoek daartoe. Verder stelt hij nooit op de hoogte te zijn gebracht van het feit dat de verwerende partij hem in de bestreden beslissing het recht zou ontnemen om nog wapens te houden. Hij meent dan ook dat hij voorafgaand aan die beslissing in kennis had moeten worden gesteld van de mogelijke maatregel en hij hierover had moeten worden gehoord.

5. De verwerende partij antwoordt dat zij in meerdere brieven de aandacht van de verzoeker heeft gevestigd op de noodzaak van een gemotiveerde aanvraag teneinde mondeling te kunnen worden gehoord. Zij stelt dat bestuurshandelingen die de rechtstoestand van de bestuurde niet in ongunstige zin

wijzigen, maar die een weigering inhouden om een door de bestuurde gevraagd voordeel te verlenen, behoudens andersluidende bepalingen, niet onderworpen zijn aan tegenspraak. Zij meent dat de verzoeker volkomen nuttig gehoord is en met kennis van zaken zijn verdediging naar voren kon brengen, zodat het weinig zin had hem mondeling te horen daar alle essentiële gegevens voor de besluitvorming reeds in het dossier aanwezig waren. Zij stelt dat de verzoeker minstens de gelegenheid moet hebben gehad om zich schriftelijk te rechtvaardigen, maar niet noodzakelijk mondeling moet worden gehoord.

Beoordeling

6. De wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens (hierna : wapenwet), noch de uitvoeringsbesluiten van deze wet voorzien in een verplichting tot het horen van de betrokkene.

Niettemin is de hoorplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur van toepassing, voor zover de overheid een individuele beslissing neemt die een ernstig nadeel meebrengt voor de betrokkene en die gebaseerd is op een gegeven dat de bestuurde als een tekortkoming wordt aangerekend. Voor zover de bestreden beslissing een weigering inhoudt om een door de betrokkene gevraagd voordeel te verlenen, is de beslissing niet onderworpen aan tegenspraak. Voor zover de verzoeker aldus een vergunning aanvraagt tot het voorhanden hebben van vuurwapens, is het bestreden besluit in de regel niet onderworpen aan tegenspraak en diende de verzoeker niet te worden gehoord.

Voor zover de beslissing echter de intrekking of de weigering tot hernieuwing van een bestaande wapenvergunning betreft, waarbij die intrekking of weigering gebaseerd is op het gedrag van de verzoeker, is de hoorplicht van toepassing. Dit betekent dat de verzoeker de gelegenheid moest hebben om op nuttige wijze zijn standpunt naar voor te kunnen brengen vooraleer het bestreden besluit werd genomen. De hoorplicht vereist evenwel niet dat de verzoeker

mondeling en in persoon moet worden gehoord door de minister van Justitie. Te dezen volstaat het dat de verzoeker, met kennis van de feiten waarop de overheid haar beslissing baseert, schriftelijk zijn standpunt kan uiteenzetten waarom de beroepen beslissing moest worden hervormd.

Op 28 november 2002 heeft de gouverneur van de provincie Antwerpen verzoekers vergunningen tot het voorhanden hebben van vier vuurwapens ingetrokken. Bij arrest nr. 195.581 van 20 augustus 2009 heeft de Raad van State het door de verzoeker tegen deze beslissing ingestelde annulatieberoep verworpen. In de loop van die procedure voor de Raad van State heeft de verzoeker opnieuw vergunningen tot het voorhanden hebben van dezelfde vier vuurwapens aangevraagd. Ingevolge de intrekking op 28 november 2002 bestond op het ogenblik van die aanvraag geen enkele vergunning in hoofde van de verzoeker met betrekking tot voormelde vuurwapens. De beslissing van de gouverneur van 14 oktober 2008 en de bestreden beslissing houden dan ook geen intrekking of weigering tot hernieuwing in van een bestaande vergunning. Bijgevolg was de hoorplicht niet van toepassing.

Het eerste middel is niet gegrond.

B. Tweede middel

7. In een tweede middel voert de verzoeker de schending aan van artikel 11 van de wapenwet en van de beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het materiële motiveringsbeginsel, alsook bevoegdheidsoverschrijding.

Eerste onderdeel

Standpunt van de partijen

8. In een eerste onderdeel voert hij aan dat artikel 11, § 3, van de wapenwet een aantal limitatieve voorwaarden opsomt waaraan een aanvrager moet

voldoen om een wapenvergunning te verkrijgen. Er wordt echter niet geponeerd dat een wapenvergunning kan worden geweigerd omwille van een beweerde gebrekkige moraliteit van de aanvrager.

9. De verwerende partij antwoordt dat in de bestreden beslissing verwezen wordt naar de omzendbrief van 8 juni 2006, die bepaalt dat de vergunning moet worden afgeleverd indien de aanvrager voldoet aan alle voorwaarden. Daartoe is een gunstig en met redenen omkleed advies van de lokale politie vereist, dat betrekking heeft op zowel de algemene moraliteit van de aanvrager als op het doorvoeren van een controle van de voorwaarden van artikel 11, § 3, van de wapenwet.

10. De verzoeker repliceert dat de omzendbrief van 8 juni 2006 uitdrukkelijk bepaalt dat de voorwaarden voor het verlenen van een vergunning, vervat in artikel 11, § 3, van de wapenwet, eenvormig in het gehele land moeten worden toegepast en dat de gouverneurs ter zake geen discretionaire beslissingsmacht meer hebben. Indien de aanvrager niet voldoet aan die voorwaarden, kan de vergunning niet worden verleend. Indien hij er wel aan voldoet, moet zij worden verleend. De verzoeker wijst er op dat in de bestreden beslissing niet wordt verduidelijkt aan welke concrete voorwaarde van voormeld artikel 11, § 3, van de wapenwet hij niet zou voldoen.

11. In zijn laatste memorie stelt de verzoeker dat de omzendbrief van 8 juni 2006 in een bijkomend criterium voorziet voor het verlenen van een wapenvergunning, dat betrekking heeft op de "algemene moraliteit" van de aanvrager. Aangezien die omzendbrief een nieuwe regel toevoegt aan de wapenwet, meent de verzoeker dat het een verordenende omzendbrief betreft. Dergelijke omzendbrief moet krachtens artikel 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State aan het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State worden onderworpen, behalve in geval van dringende noodzakelijkheid. Deze adviesverplichting is een op straffe van nietigheid voorgeschreven substantiële vormvereiste. De verzoeker merkt op dat de omzendbrief van 8 juni 2006 niet aan

het voormeld advies werd onderworpen en dat niet blijkt dat hiertoe de dringende noodzakelijkheid werd ingeroepen. Bijgevolg meent hij dat er sprake is van een onregelmatigheid die de openbare orde raakt en dat de bestreden beslissing nietig is aangezien zij steunt op een nietige omzendbrief.

Beoordeling

12. Artikel 11 van de wapenwet luidt als volgt :

"Art. 11. § 1. Zonder een voorafgaande vergunning, verleend door de gouverneur bevoegd voor de verblijfplaats van de verzoeker, is het particulieren verboden een vergunningsplichtig vuurwapen of de daarbij horende munitie voorhanden te hebben. Deze vergunning kan slechts worden verleend na advies, binnen drie maanden na de aanvraag, van de korpschef van de lokale politie van de verblijfplaats van de verzoeker. De beslissing moet met redenen worden omkleed. De vergunning kan worden beperkt tot het voorhanden hebben van het wapen zonder munitie en ze is slechts geldig voor één wapen.

Indien blijkt dat het voorhanden hebben van het wapen de openbare orde kan verstoren of de wettige reden ingeroepen om de vergunning te bekomen, niet meer bestaat, kan de gouverneur bevoegd voor de verblijfplaats van de betrokkene de vergunning volgens een door de Koning bepaalde procedure bij een met redenen omklede beslissing beperken, schorsen of intrekken na het advies te hebben ingewonnen van de procureur des Konings bevoegd voor deze verblijfplaats.

(…)

§ 3. De vergunning wordt slechts verleend aan personen die voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° meerderjarig zijn;

2° niet zijn veroordeeld als dader of medeplichtige wegens een van de misdrijven bedoeld in artikel 5, § 4, 1° tot 4°;

3° niet het voorwerp zijn geweest van een beslissing die een behandeling in een ziekenhuis beveelt, zoals bedoeld in de wet van 26 juni 1990 betreffende de persoon van de geesteszieke;

4° niet geïnterneerd zijn geweest met toepassing van de wet van 9 april 1930 tot bescherming van de maatschappij tegen abnormalen, gewoontemisdadigers en plegers van bepaalde seksuele strafbare feiten;

5° niet het voorwerp zijn van een lopende schorsing en niet het voorwerp geweest zijn van een intrekking met nog actuele redenen, van een vergunning tot het voorhanden hebben van of het dragen van een wapen;

6° een medisch attest voorleggen dat bevestigt dat de aanvrager in staat is een wapen te manipuleren zonder gevaar voor zichzelf of voor anderen;

7° slagen voor een proef betreffende de kennis van de toepasselijke regelgeving en het hanteren van een vuurwapen, waarvan de modaliteiten

worden bepaald door de Koning bij een in Ministerraad overlegd besluit;
8° geen meerderjarige persoon samenwonend met de aanvrager verzet zich tegen de aanvraag;
9° een wettige reden opgeven voor de verwerving en het voorhanden hebben van het betrokken wapen en de munitie. Het type wapen moet overeenstemmen met de reden waarvoor het gevraagd wordt. Deze wettige redenen zijn, onder de door de Koning bij in Ministerraad overlegd besluit te bepalen voorwaarden:
a) de jacht en faunabeheersactiviteiten;
b) het sportief en recreatief schieten;
c) de uitoefening van een activiteit die bijzondere risico's inhoudt of het voorhanden hebben van een vuurwapen noodzakelijk maakt;
d) de persoonlijke verdediging van personen die een objectief en groot risico lopen en die aantonen dat het voorhanden hebben van een vuurwapen dit groot risico in grote mate beperkt en hen kan beschermen;
e) de intentie een verzameling historische wapens op te bouwen;
f) de deelname aan historische, folkloristische, culturele of wetenschappelijke activiteiten.
Zijn evenwel onontvankelijk, de aanvragen ingediend door personen die niet voldoen aan de voorwaarden van 1° tot 4°, 6° en 8°, evenals zij die geen wettige reden opgeven zoals voorzien in de bepaling onder 9°.
(…)".

De verzoeker stelt dat de voormelde wettelijke bepalingen klaar en duidelijk zijn en dat in de bestreden beslissing ten onrechte rekening wordt gehouden met de "algemene moraliteit" van de aanvrager, waarvan sprake in de omzendbrief van 8 juni 2006.

De verwerende partij heeft, door zich op die algemene moraliteit te steunen, geen voorwaarden aan de wet toegevoegd. Uit de aangehaalde wetsbepalingen volgt immers dat het particulier wapenbezit slechts kan worden toegelaten indien het geen gevaar oplevert voor de openbare orde. De verwerende partij miskent die bepalingen niet wanneer zij bij de beoordeling van het gevaar dat iemands wapenbezit voor de openbare orde en veiligheid oplevert, rekening houdt met zijn algemene moraliteit en persoonlijkheid.

Het eerste onderdeel van het tweede middel is niet gegrond.

Tweede onderdeel

Standpunt van de partijen

13. In een tweede onderdeel voert de verzoeker aan dat overeenkomstig artikel 11, § 3, 5°, van de wapenwet een vergunning slechts kan worden geweigerd op grond van actuele redenen. Te dezen is de intrekking van de wapenvergunningen gesteund op feiten die dateren van 1999 tot 2002 en die manifest niet meer actueel zijn.

14. De verwerende partij antwoordt dat in de adviezen die door de lokale politie en de procureur des Konings in de loop van 2008 en 2009 verleend werden, steeds gewezen werd op het gevaar voor de openbare orde en veiligheid dat wapenbezit in hoofde van de verzoeker zou inhouden. Bovendien werden in die adviezen ook meer recente feiten aangehaald, zoals schriftvervalsing. De verwerende partij wijst voorts op de "eigengereide en recalcitrante houding" van de verzoeker en op zijn brieven waarin hij meermaals verwees naar het gebruik van vuurwapens om mensen neer te schieten.

15. De verzoeker repliceert dat nagenoeg alle motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen betrekking hebben op feiten die dateren van zeven tot tien jaar voorafgaand aan die beslissing. Voorts betwist hij zijn zogenaamde "eigengereide en recalcitrante houding", aangezien de lokale politie hem op 23 mei 2008 als "meewerkend" heeft omschreven en hij in het dossier inzake schriftvervalsing de feiten bekend heeft. Hij merkt bovendien op dat laatstgenoemd dossier geseponeerd werd.

16. In zijn laatste memorie stelt de verzoeker dat het voorlopig advies van de lokale politie van 23 mei 2008 veeleer positief is, aangezien hij als "meewerkend" wordt omschreven en als "niet ongunstig gekend". Daar dit advies van meer recente datum is dan zijn brief van 9 oktober 2002 aan het gemeentebestuur van Maldegem, meent hij dat dit schrijven niet langer relevant is

en dat hij niet langer als agressief kan worden beschouwd. Voorts ziet hij geen verband tussen het geseponeerde dossier inzake schriftvervalsing en het verkrijgen van een wapenvergunning. De door hem bekende feiten tonen immers niet aan dat hij een gevaar zou zijn voor de openbare orde.

Beoordeling

17. In de bestreden beslissing wordt verwezen naar het incident op 22 januari 1999 waarbij de politie de verzoeker in de trapzaal van een appartementsgebouw aantrof in dronken toestand en met een niet-vergund vuurwapen. Naar aanleiding hiervan werden verzoekers wapenvergunningen geschorst. In de bestreden beslissing wordt ook verwezen naar verzoekers schrijven van 9 oktober 2002 aan het gemeentebestuur van Maldegem waarin hij het gebruik van vuurwapens om "gangsters" dood te "schieten", rechtvaardigt. In het arrest nr. 195.581 van 20 augustus 2009 heeft de Raad van State geoordeeld dat dit schrijven het beslissend motief was voor de intrekking op 28 november 2002 van verzoekers wapenvergunningen en dat het bestuur ervan mocht uitgaan dat de verzoeker die brief had geschreven, hoewel hij dit steeds ontkend heeft. In de bestreden beslissing wordt voorts verwezen naar het ongunstig advies van de procureur des Konings van 25 september 2008, waarin, op grond van de feiten die zich hebben voorgedaan van 1999 tot en met 2002, wordt gesteld dat verzoekers uitlatingen blijk geven van een agressieve, intolerante en onbeheerste ingesteldheid die onverenigbaar is met wapenbezit, alsook dat hij in de loop van het dossier een "eigengereide en recalcitrante opstelling" heeft aangenomen, met weinig respect voor de geldende wettelijke bepalingen en de beslissingen van de overheden die waken over de toepassing van die bepalingen, met een totaal gebrek aan loyauteit en met een tergende procedurele hardnekkigheid. Ook wordt in de bestreden beslissing verwezen naar het ongunstig advies van de lokale politie van 23 mei 2008, dat gesteund lijkt op genoemde feiten, aangezien het een voorlopig advies betreft in afwachting van een uitspraak van de Raad van State over voormelde schorsing/intrekking van de wapenvergunningen van de verzoeker.

De omstandigheid dat de aangehaalde feiten dateren van meer dan zeven jaar voorafgaand aan de bestreden beslissing impliceert niet dat zij niet meer relevant kunnen zijn voor de beoordeling van de ingesteldheid van de verzoeker.

In de bestreden beslissing wordt ook melding gemaakt van een meer recent dossier ten laste van de verzoeker. Met name wordt verwezen naar het advies van de procureur des Konings van 25 september 2008, waarin wordt gesteld dat het gebrek aan loyauteit en de tergende procedurele hardnekkigheid van de verzoeker tevens blijkt uit het dossier AN21.LB.88061/06. In dit dossier, dat weliswaar zonder gevolg werd geklasseerd, heeft de verzoeker bekend in 2006 tientallen valse bezwaarschriften te hebben opgesteld en ondertekend met de naam van derden, teneinde zich te verzetten tegen een verkavelingsproject in Eksterlaar.

Naar aldus blijkt, heeft de verwerende partij niet uitsluitend op minder recente gegevens gesteund, maar heeft zij ook rekening gehouden met meer actuele gegevens, in het licht waarvan de minder recente gegevens niet ieder belang kan worden ontzegd.

Het tweede onderdeel van het middel is niet gegrond.

Derde onderdeel

Standpunt van de partijen

18. In een derde onderdeel van het middel stelt de verzoeker dat de lokale politie op 23 mei 2008 een voorlopig ongunstig advies heeft verleend om de uitsluitende reden dat zij eerst de arresten nrs. 195.580 en 195.581 van 20 augustus 2009 van de Raad van State wou afwachten. Voor het overige was het advies immers positief. De verzoeker meent dat de verwerende partij niet in de plaats van de lokale politie kon oordelen dat laatstgenoemde overheid haar advies niet in de

gunstige zin zou kunnen hervormen op grond van voormelde arresten van de Raad van State, in het bijzonder nu één van die arresten gunstig is voor hem.

19. De verwerende partij antwoordt dat na de verwerping door de Raad van State van verzoekers beroep tegen de intrekking van zijn wapenvergunningen, geen enkele noodzaak bestond om opnieuw het advies van de lokale politie te vragen.

Beoordeling

20. Op 23 mei 2008 heeft de lokale politie met betrekking tot de vergunningsaanvraag van de verzoeker een voorlopig ongunstig advies verleend, aangezien hij gekend was in de gegevensbestanden van de politie. Dit advies was als volgt gemotiveerd : "Betrokkene is meewerkend. Woont ongeveer een jaar in onze omschrijving, en is bij ons niet ongunstig gekend. Het lijkt ons wenselijk eerst de uitspraak eerdergenoemd af te wachten". De uitspraak waarnaar de lokale politie verwijst, betreft de uitspraak van de Raad van State over de beroepen van de verzoeker ingesteld tegen de eerdere schorsing (zaak A. 118.969/XII-3503) en intrekking (zaak A. 132.844/XII-3769) van zijn wapenvergunningen. Bij arrest nr. 195.581 van 20 augustus 2009 heeft de Raad van State het beroep tegen de intrekking van de wapenvergunningen verworpen. Bij arrest nr. 195.580 van 20 augustus 2009 heeft de Raad van State de beslissing van 4 februari 2002 om de schorsing van de wapenvergunningen van 23 februari 2001 met één jaar te verlengen, vernietigd, omdat die verlenging terugwerkende kracht had. Aldus wordt in geen van beide arresten afbreuk gedaan aan de feiten die ten grondslag liggen aan voormelde schorsing of intrekking van verzoekers wapenvergunningen en waarvoor hij gekend was in de gegevensbestanden van de politie. Bovendien laten deze arresten de intrekking van zijn wapenvergunningen onverminderd voortbestaan. De verwerende partij mocht dan ook oordelen dat beide arresten van de Raad van State bezwaarlijk een element kunnen vormen op grond waarvan de lokale politie haar advies in gunstige zin zou kunnen hervormen. Zij diende niet

opnieuw het advies van de lokale politie in te winnen naar aanleiding van die arresten.

Het derde onderdeel van het tweede middel is niet gegrond.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

21. In een derde middel voert de verzoeker de schending aan van artikel 11 van de wapenwet en van de beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het materiële motiverings- en zorgvuldigheidsbeginsel. Hij is van oordeel dat de verwerende partij onzorgvuldig heeft gehandeld, omdat zij geen onderzoek naar zijn gedrag in de laatste jaren voorafgaand aan de bestreden beslissing heeft gevoerd, minstens geen recente feiten aanhaalt die zijn moraliteit in vraag kunnen stellen. De verzoeker merkt op dat uit het advies van de lokale politie van 23 mei 2008 integendeel blijkt dat hij meewerkend is en niet ongunstig gekend bij de politie. Voorts stelt hij dat het dossier uit 2006 inzake de beweerde schriftvervalsing zonder gevolg geklasseerd werd en dat uit dit dossier geenszins volgt dat hij een gevaar zou zijn voor de openbare orde. Hij meent dat de bestreden beslissing niet in redelijkheid gesteund kan zijn op feiten die zeven tot negen jaar voorafgaand aan die beslissing hebben plaatsgevonden.

22. De verwerende partij antwoordt dat zij over een ruime discretionaire bevoegdheid ter zake beschikt. Met name mag zij uit bepaalde feiten afleiden dat het voorhanden hebben van een wapen de openbare orde kan verstoren. Het volstaat dat de gouverneur, en in beroep de minister van Justitie, op grond van het dossier in alle redelijkheid kan concluderen dat het voorhanden hebben van een wapen door de verzoeker een gevaar kan vormen voor de openbare orde.

Beoordeling

23. Ingevolge artikel 11, § 1, tweede lid, van de wapenwet kan de gouverneur bevoegd voor de verblijfplaats van de betrokkene de wapenvergunning weigeren indien blijkt dat het voorhanden hebben van het wapen de openbare orde kan verstoren.

Ten aanzien van de beoordeling van het gevaar dat een betrokkene inhoudt voor de openbare orde, voor zichzelf of voor anderen, beschikken de gouverneur en ook de minister van Justitie die zich hierover in beroep dient uit te spreken op grond van artikel 30 van de wapenwet, over een ruime discretionaire bevoegdheid.

Voor het vaststellen van het gevaar voor de openbare orde is het niet vereist dat de betrokkene veroordeeld is voor een misdrijf. Feiten en gedragingen die doen vrezen dat het voorhanden hebben van het wapen door de betrokkene de openbare orde kan verstoren en die genoegzaam vaststaan, zijn voldoende.

De wapenwet heeft een principieel verbod ingesteld op alle vuurwapens, met uitzondering van een gemotiveerde vergunning (Parl. St., Kamer 2005-2006, nr. 2263/1, p. 17). Het verlenen van een wapenvergunning is bijgevolg de uitzondering. De wapenwet laat de overheid toe preventieve maatregelen te nemen om problemen ten aanzien van de openbare orde te vermijden vóór ze zich voordoen.

In de bestreden beslissing wordt verwezen naar het incident op 22 januari 1999 waarbij de politie de verzoeker in de trapzaal van een appartementsgebouw aantrof in dronken toestand en met een niet-vergund vuurwapen. Naar aanleiding hiervan werden verzoekers wapenvergunningen geschorst. In de bestreden beslissing wordt ook verwezen naar verzoekers schrijven van 9 oktober 2002 aan het gemeentebestuur van Maldegem waarin hij

het gebruik van vuurwapens om "gangsters" dood te "schieten", rechtvaardigt. In het arrest nr. 195.581 van 20 augustus 2009 heeft de Raad van State geoordeeld dat dit schrijven het beslissend motief was voor de intrekking op 28 november 2002 van verzoekers wapenvergunningen en dat het bestuur ervan mocht uitgaan dat de verzoeker die brief had geschreven, hoewel hij dit steeds ontkend heeft. In de bestreden beslissing wordt voorts verwezen naar het ongunstig advies van de procureur des Konings van 25 september 2008, waarin, op grond van de feiten die zich hebben voorgedaan van 1999 tot en met 2002, wordt gesteld dat verzoekers uitlatingen blijk geven van een agressieve, intolerante en onbeheerste ingesteldheid die onverenigbaar is met wapenbezit, alsook dat hij in de loop van het dossier een "eigengereide en recalcitrante opstelling" heeft aangenomen, met weinig respect voor de geldende rechtsbepalingen en de beslissingen van de overheden die waken over de toepassing van die bepalingen, met een totaal gebrek aan loyauteit en met een tergende procedurele hardnekkigheid. Ook wordt in de bestreden beslissing verwezen naar het voorlopig ongunstig advies van de lokale politie van 23 mei 2008, dat gesteund blijkt op de genoemde feiten, en naar de arresten nrs. 195.580 en 195.581 van 20 augustus 2009 van de Raad van State, waarin aan die feiten geen afbreuk wordt gedaan en waarin de intrekking op 28 november 2002 van verzoekers wapenvergunningen wordt bevestigd.

In de bestreden beslissing wordt voorts melding gemaakt van een meer recent dossier ten laste van de verzoeker. Met name wordt verwezen naar het advies van de procureur des Konings van 25 september 2008, waarin wordt gesteld dat het gebrek aan loyauteit en de tergende procedurele hardnekkigheid van de verzoeker tevens blijkt uit het dossier AN21.LB.88061/06. In dit dossier, dat weliswaar zonder gevolg werd geklasseerd, heeft de verzoeker bekend in 2006 tientallen valse bezwaarschriften te hebben opgesteld en ondertekend met de naam van derden, teneinde zich te verzetten tegen een verkavelingsproject in Eksterlaar.

Zoals reeds gesteld bij de bespreking van het tweede onderdeel van het tweede middel, heeft de verwerende partij dus niet uitsluitend op minder recente gegevens gesteund, maar heeft zij ook rekening gehouden met meer actuele

gegevens, in het licht waarvan de minder recente gegevens niet ieder belang kan worden ontzegd.

De verzoeker toont niet aan dat de minister van Justitie buiten alle redelijkheid zou hebben geoordeeld door op grond van de voormelde gegevens tot het besluit te komen dat de verzoeker de openbare orde en veiligheid zou kunnen verstoren of een gevaar zou kunnen betekenen voor zichzelf of voor anderen. Het feit dat de lokale politie op 23 mei 2008 de verzoeker als "meewerkend" heeft omschreven en "bij ons niet ongunstig gekend", spreekt het motief niet tegen, te meer daar de lokale politie ook heeft vastgesteld dat de verzoeker slechts "ongeveer een jaar" in haar omschrijving woont.

Het derde middel is niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zestien juni tweeduizend en elf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Bert Thys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,

bijgestaan door

Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Elisabeth Impens	**Luc Hellin**